

Bidrag, var givet derved, at Gyldigheden af den paagjældende Bestemmelse i Kolonialloven ophører den 1ste April 1875, og af Hensyn til den Bevægelse, der var og er paa St. Thomas og St. Jan, navnlig i Anledning af Koloniallovens Revision, har jeg troet, at det var det Forstandigste ikke at fastsætte noget Beløb, men derimod pure at eftergive det; thi er der Noget, hvorom man er enig i Vestindien, saa er det det, at man for enhver Pris vil fordre sig fritaget for at yde noget Bidrag til Møderlandets Fornødenheder, og det forekommer mig, at man ved at fastsætte Beløbet nu let vil give et Præcedens for, hvad man siden kunde forlange, hvorimod man, naar man lader Sagen staa hen, saaledes som den har staaet i de sidste to Aar, ikke vil have præjudiceret Spørgsmaalet. Smidbertid erkjender jeg, at det kan være tvivlsomt, hvilken Vej man skal gaa, og jeg kan heller ikke benegte, at det er et ikke ubilligt Forlangende, som man stiller i det andet Thing. Jeg maatte erkjende, at det Forslag, som fremkom i det andet Thing, i og for sig var et meget billigt og imod Verne særdeles velvilligt Forslag, og troede derfor ikke at burde holde paa mine egne Tvivl men at burde acceptere dette, saameget mere, som jeg paa den anden Side heller ikke kunde skjule for mig selv, at dette, at man ikke rent eftergav Bidraget, ogsaa havde den Betydning overfor Kolonierne, at de deraf saae, at Møderlandets Lovgivningsmagt ikke var tilhøielig til overhovedet at gaa ind paa den Forbring om slet ikke at ville betale Noget, som er fremtraadt med en saa stor Styrke. Jeg tror derfor at maatte anbefale det høie Thing at vedtage Forslaget saaledes, som det nu foreligger.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges enstemmig med 44 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Lønninger ved Telegrafvæsenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 121 ff.; 3die Behandling i Folkethinget i detses Tidende Sp. 1771 ff.).

Fischer: Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger os, er fremkommet ved en Overenskomst imellem Folkethinget og Indenrigsministeren, hvorved der er slet nogle Forandringer i Lovforslagets Udsættelse. Disse ere derved trykkede noget ned for de Høflønnedes Vedkommende, og Lønningerne for de Øvrige ere blevene fordelte paa

en anden Maade, hvorhos der tillige er givet nogen Forbedring med Hensyn til Alderstillet. Jeg finder imidlertid, at der er Anledning til at gjentage, hvad jeg tillod mig at gjøre opmærksom paa for fem Aar siden, da den nugjældende Lov om Telegrafvæsenets Lønninger var til Forhandling, nemlig at Telegrafvæsenets Lønninger ere for lave, thi enten man ser hen til den Dygtighed, som kræves af Telegrafvæsenets Personale, eller til den Paapasenhed, som forlanges under Tjenesten, og den Anstregelse, som dermed er forbunden, vil det vise sig, at de Lønninger, som Staten byder, ere for smaa. Bestyreren af Kjøbenhavns Telegrafstation vil efter det foreliggende Lovforslag blive lønnet med 1,900 Rd. Dette er den højeste Løn, som viser sig, og naar jeg derefter ser bort fra de to Telegrafingenieurer, kommer jeg til Bestyreren af Telegrafstationen i Fredericia, som vil blive lønnet med 1,500 Rd. Dernæst komme de andre Bestyrere af de store Telegrafstationer, som ere lønnet med 1,200 Rd. med Udsigt til, naar de have tjent i 20 Aar ved Alderstillet, at kunne naae op til en Løn af 1,400 Rd. Jeg skal ikke gaa videre i Enkeltighederne, thi disse Prøver paa, hvorledes Lønningerne ere ansatte, ville være tilstrækkelige til at godtgjøre, at de ikke svare til de Forbring, som Tidens Krav gjøre uafviselige. Jeg veed ikke, om der kan være nogen Udsigt til, at der kan ske nogen Forandring heri, men jeg har ikke kunnet lade Lovforslaget passere, uden gjentagende at gjøre opmærksom paa, at Lønningerne her ere for lavt ansatte.

Adler: I det jeg ganske slutter mig til de Udtalelser, som vi hørte fra den ærede sidste Taler, er der dog endnu et Moment, som jeg mener maa drages frem ved Betragtning af de lave Lønninger, og det er den Fristelse, som disse Mænd ere udsatte for med Hensyn til de Gemmeligheder, som betros dem, at gaa bort fra den smukke, ærlige Vej, som vor Embedsstand i det Hele taget i en lang Mærskede har fulgt. Det er ganske sikkert ingen Ros for en Mand, at han er hæderlig i sin Bestilling, men man skal dog tage sig i vare for at stille Jolk saaledes, at det bliver vanskeligt for dem at være fuldstændig hæderlige, og her er der netop specielt et Omraade, paa hvilket man paa andre Steder har følt overordentlig store Ulemper af ikke at finde fuldstændig Tilforlidelighed blandt den Klasse, som der her er Tale om. Jeg kan altsaa ganske slutte mig til, hvad der blev udtalt af det ærede kongevalgte Medlem (Fischer).

Fallesen: Jeg skal kun til, hvad det ærede Medlem, som nu havde Ordet, sagde, spøe, at man ogsaa maa erindre, at med Undtagelse af en enkelt er ingen af de her omtalte Embedsmænd pensionsberettiget.

Indenrigsministeren: Jeg kan natur-